

ಅಪರೂಪ... ಅವಿಗೂ ನಿವೇದಿ ಬರೋದು ಖುಷಿಯೇ ಆಗುತ್ತೆ. ನಿವೇದಿ ತಾ ಮದ್ದೇಗೆ ಕೃತ್ರಿಕಾ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಳಲ್ಲ... ಈಗಾದ್ರೂ ಅವನ್ನ, ನಿಧಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ...' ಎಂದರು. ಕೇಶವರಿಗೂ ಅರವಿಂದರ ಸಂಸಾರ ಬರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸು ಮುದಗೊಂಡಿತು. ಈ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಮಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದಾಗ ಹೊರಡುವ ತಯಾರಿಲ್ಲದ ನಿವೇದಿತಾ ವ್ಯಗ್ರಗೊಂಡಳು.

'ಅವು ಬರ್ತಾರೆ ಅಂತ ನಾನಾಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕೋಕೆ? ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಬರುವ ಸಂಭ್ರಮ ಆಚರಿಸಿ. ನನಗೆ ಅವರಿಂದ ಏನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೊರಡ್ತೀನಿ...' ಕಡ್ಡಿ ಎರಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ನಿವೇದಿತಾ ನುಡಿದಾಗ ವೀಣಾ ಹಾಕಾರಿದರು.

'ಏನಾಗಿದೆಯೇ ನಿನಗೆ? ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸ್ತಿದ್ದೀಯಾ? ನಿನ್ನ ಕೃತ್ರಿಕಾ ಕಂಡರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು ತಾನೇ? ಅವು ನಿನ್ನನ್ನ ನೋಡ್ಬೇಕಂತೆ... ಎಲ್ಲಾ ಸೇರ್ಪೆ ಅಂತ ಅರವಿಂದ ಮಾವ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ...'.

'ಸಂತೋಷ... ಯಾರಿಗೆ ಸಂತೋಷ...? ನನಗಂತೂ ಯಾವ ಸಂತೋಷನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾಗೂ ಇಲ್ಲ... ನಾನು ನಾಳೆನೇ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಷ್ಟೇ...' ಎಂದಳು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವಳಂತೆ. ವೀಣಾರಿಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚಲಿಲ್ಲ.

'ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಆಡ್ತೀ ನೀವೀ.? ಏನಾಗಿದೆ..? ಯಾಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ಅರವಿಂದ ಮಾವನ್ನ ಕಂಡರೆ ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು? ಅವು ಮಗಳು ಕೃತ್ರಿಕಾ ನಿನ್ನ ಆತ್ಮೀಯಳು ತಾನೇ? ಅವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷ ಆಗಲಾ? ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಇರ್ತಾರೆ... ಅವನ್ನ ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವಿದ್ದು ಅವು ಊರಿಗೆ ನಾಡಿದ್ದು ಹೋಗ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೇ. ಅವು ಬರುವ ವಿಷ್ಯ ತಿಳಿದೂ ನೀನು ಹೋಗ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ಅವುಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಲಾ...?'

ನಿವೇದಿತಾಳ ಮುಖ ಧುಮುಗುಟ್ಟಿತು, 'ನಿಮ್ಮ ನನ್ನಂತ ಬೇರೆಯವರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ... ಅದಿಕ್ಕೇ ನಾನೇನೂ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಹೇಳಲ್ಲ... ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ...' ಎಂದಳು. ಅವಳು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದು ಸಮಾಧಾನವಾದರೂ ಬಂದವರ ಮುಂದೆ ಮಾನ ಕಳೆಯದಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆನ್ನುವಂತೆ ಕಸಿವಿಸಿ ಮೂಡಿತು. ನೆರೆ ಮನೆಯ ದಿವಾಕರರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ವೀಣಾ ಇನ್ನೂ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆನಂತರ ಆತನಾಗಲೀ, ಆತನ ಪತ್ನಿ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಇಣುಕಿಯೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವರ್ತನೆಯಿಂದಲೇ ಅವುಗೆ ನಿವೇದಿತಾಳ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ನಿವೇದಿತಾ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮರುದಿನ ಅರವಿಂದರು, ಪತ್ನಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಏರ್ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಇವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತ್ರಿಕಾಳ ಅವಳ ಜವಳಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ದಾಂಗುಡಿ ಹೇಳತೀರದು. ನಿವೇದಿತಾ ಇವರ ಆಗಮನದ ಸುಳಿವು ದೊರೆತರೂ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ.

ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿ ಅರಸಿದರು, 'ಎಲ್ಲಿ ನೀವೀ...?'

'ಅವು ಮಗೂಗೆ ಹಾಲು ಕೊಟ್ಟು ಮಲಗಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ ಅತ್ತಿಗೆ... ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಫೈಶ್ ಆಗಿ... ಬರ್ತಾಳೆ...' ಎಂದರು. ಮಗಳಿಗೆ ಇವರ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳ ಈ ವಿಮುಖತೆಯಿಂದಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸೂಕ್ತ ಮಗಳ ಮನೋಭಾವದ ಗುರುತು ಹಿಡಿದರೆ ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೊರಡುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಆಕೆ. ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆದು ಅವರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದರು, 'ಬಂದವರೆಂದು ಮಾನ ಕಳೇಬೇಡಿ ಅಂತ ಅವುಗೆ ಹೇಳಿ... ಇದೊಂದು ದಿನ ಹೇಗೋ ಸಂಭಾಳಿಸಿ. ಅವು ನಾಳೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ ತಾನೇ. ನಿಮ್ಮ ಮುಠು ಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿ...' ಎಂದು ಭೂ ಬಿಟ್ಟರು. ಕೇಶವರು ಕಾಲೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮಗಳ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದರು, 'ಯಾಕಮ್ಮಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತೀ? ಅವು ಯಾರು ಹೊರಗಿನವರಾ...? ನಮ್ಮ ಆತ್ಮೀಯರು ತಾನೇ..? ನಮ್ಮ ಅವು ಮುಂಚೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ..? ಅರವಿಂದ ಮಾವ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತುಂಬಾ ಬೇಕಾದವರು. ನಿನ್ನಮ್ಮಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಸೋದರರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು... ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ..?' ಎಂದರು. ನಿವೇದಿತಾಳ ಮುಖ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡಿತು.

'ಗೊತ್ತು ಪಪ್ಪ... ಅವು ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಗೊತ್ತು..' ಅವರುಗಳಿಗಿಂತ ನುಡಿದಳು ನಿವೇದಿತಾ. ಅವಳ ಮನೋಭಾವ ಅರಿಯದ ಕೇಶವರು, 'ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಒಳಗೇ ಕೂಡ್ತೀ...? ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳುವೇ ಇದ್ದಾರೆ.. ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬಾ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸು... ನಿಧಿನ್ನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಾ..' ಎಂದರು. ನಿವೇದಿತಾ ಸೆಟೆದು ನಿಂತಳು, 'ನಿಧಿನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರಲ್ಲ ಹೊರಗೆ..! ಅವು ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ.. ಮಗು ಇಲ್ಲೇ ಇರಲಿ..' ಎಂದಳು ಬಿಗು ದನಿಯಲ್ಲಿ. ಅವಳು ಅಷ್ಟು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಕೇಶವರು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡರು.

ನಿವೇದಿತಾ ಹೊರಬಂದಾಗ ವೀಣಾ ಅಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ದಬ್ಬಿದರೆ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕೃತ್ರಿಕಾ ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತುಗರೆದರು.

'ಹೇಗಿದ್ದೀ.. ನೀವೀ.? ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗು.. ನಾವೂ ನೋಡ್ತೀವಿ..'

'ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ..' ಎಂದಷ್ಟೇ ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ಅರವಿಂದರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡದಾಗ ಅವರೇ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು,

'ಏನಮ್ಮಾ ನೀವೀ.? ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ..?'

'ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ..' ಎಂದಷ್ಟೇ ಚುಟುಕಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು. ಅವರ ಕಡೆ ನೋಡಲೂ ಅವಳು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. ಕೃತ್ರಿಕಾ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು

ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದಳು. ಅವರಾಗಲೇ ಆರು ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದು ಪೊಗದಸ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೃತ್ರಿಕಾ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದು ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಭಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೇನೂ ಅನ್ನಿಸದಿದ್ದರೂ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಮಣಿಯ ಬೇಕಾಯಿತು.

'ನಿನ್ನ ಮಗೂ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಲ್ಲ.. ನೀನು ಸಿಗೋದೇ ಅಪರೂಪ.. ಕೂತ್ಕೋ..' ಎಂದು ಪಟ್ಟುಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿರಿಸಿದರು. ಅರವಿಂದ ಎದುರೇ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಇರಸುಮುರುಸಾಗಿತ್ತು. ಕೇಶವರೂ ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತರು,

'ಏನಂತೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ..? ಅವನನ್ನೂ ಕರಿ... ನೋಡೋಣ... ಮಾತನಾಡಿಸೋಣ..' ಎಂದರು ಅರವಿಂದ.

'ಅವರು ಬ್ಯುಸಿ ಇರ್ತಾರೆ, ಆಗಲ್ಲ..' ನಿವೇದಿತಾ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು.

'ಕೆಲಸ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದದ್ದೇ.. ನಾವೇನು ದಿನಾ ಬರ್ತೇವಾ..? ಅವನನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ... ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ..'

'ಅವು.. ಊರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.. ನಿನ್ನ ಬಂದದ್ದಷ್ಟೇ.. ಅದಿಕ್ಕೇ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೆ.. ನೀವು ಬರದಿದ್ದರೆ.. ನಾನು ಇವತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೆ..' ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು ನಿವೇದಿತಾ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

'ನಾವು ಬಂದು ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆ ಆಗಿಲ್ಲ ತಾನೇ..?' ಎಂದರು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ. ನಿವೇದಿತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೋ, ಸಂದರ್ಭದ ಬಿಸಿ ಅರಿತು ವೀಣಾರೇ ಸಂಭಾಳಿಸಿದರು, 'ನೀವು ಬರೋದು ಹೆಚ್ಚೋ.. ಅವು ಉಳಿಯೋದು ಹೆಚ್ಚೋ..? ಹೇಗೂ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ.. ಎರಡು ದಿನ ಇದ್ದು ಹೋಗಿ..' ಎಂದರು ಧಾರಾಳವಾಗಿ. ನಿವೇದಿತಾ ಸರಕ್ಕನೇ ಎದ್ದು ಒಳ ನಡೆದಾಗ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಕೃತ್ರಿಕಾ ಪರಸ್ಪರ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

'ಏನೇ ವೀಣಾ..? ನಿವೇಗೆ ನಾವು ಬಂದದ್ದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲಾ..? ಯಾಕೆ ಒಂಥರಾ ಇದ್ದಾಳೆ..?' ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಾಗ ವೀಣಾರಿಗೆ ಜೀವವೇ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು.

'ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆ.. ಮಗು ಅತ್ತಿದೆ ಅಂತ ಹೋಗಿಬೇಕು.. ಇರೀ.. ನೀವು ಎದ್ದು ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡೋಣ..' ಎಂದು ಅವರ ಕೋಣೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಹೋದರೂ ಕೇಶವರು ಮತ್ತು ಅರವಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡರು. ಅರವಿಂದ ಭಾವನ ಬಳಿ ವಿಚಾರಿಸಿದ, 'ವೀಣಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದು.. ನನ್ನ ಬಳಿ ಅಲ್ಲ.. ಏನಾಗಿದೆ ಭಾವ ನಿವೀಗೆ..? ಯಾಕೆ ಒಂಥರಾ ಇದ್ದಾಳೆ..? ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ತಾನೇ..?'

(ಸಶೇಷ)